

Μια αλυσίδα για να γνωρίσεις τα πολύ πολύ μακρινά χρόνια

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΘΕΟΙ

Κείμενο: **Μαρίζα Ντεκάστρο**
Παιδαγωγός

Η αρχή του κόσμου

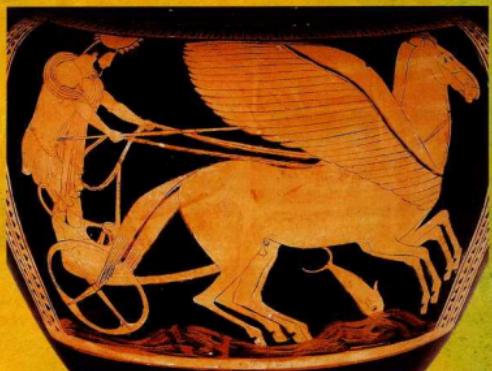
Σου έχει τύχει ποτέ να χαζεύεις τό νυχτερινό ουρανό όταν έχει ξαστεριά; Εσύ, οι φύλοι σου, άνθρωποι κάθε ηλικίας και σε κάθε εποχή των παραπομπών σαν με τις ώρες κι έπλαθαν ιστορίες για τα χιλιάδες αστέρια που φτιάχνουν παράξενα σχήματα στο μαύρο στερέωμα, τα πεφτάστερα που διαγράφουν μεγάλες τροχιές και χάνονται, το γαλαξία που μοιάζει με φωτεινή λεωφόρο στον ουρανό... Και αναρωτιόνταν πώς να έγιναν αυτά κι εκείνα που υπάρχουν στον κόσμο.

Κάποτε δεν υπήρχε τίποτα, έλεγαν τα παιδιά του Πελασγού, του πρώτου ανθρώπου, που γεννήθηκε στην Αρκαδία. Ήταν το Χάος... Κάποτε από το Χάος ξεπήδησε μια θεά. Είπαν πως το όνομά της ήταν Ευρυνόμη.

Η Ευρυνόμη δεν βρήκε τίποτα στέρεο για να πατήσει κι έταν διαχώρισε αμέσως τον ουρανό από τη θάλασσα κι άρχισε να χορεύει μονάχη πάνω στα κύματα. Περιπλανόταν, χόρευε, περιστρεφόταν όλο και πιο γρήγορα, φύστηξε αέρας, τον έπιασε στα χέρια της και τότε ξεπήδησε ένα πλάσμα τρομερό, ο Οφίων, το μεγάλο φίδι που κουλουριάστηκε γύρω της.

Ο Οφίων κουλουριάζεται γύρω από την Ευρυνόμη.

Ο φωτοδότης Ήλιος στο άρμα του που το σέρνουν φτερωτά άλογα.

Πέρασε καιρός και η Ευρυνόμη μεταμορφώθηκε σε περιστέρα. Κι όταν έφτασε η ώρα, η θεά στάθηκε πάνω στα κύματα και γέννησε ένα αβγό, το Αβγό του Σύμπαντος!

Ο Οφίωνας κουλουριάστηκε εφτά φορές γύρω από το αβγό, ώσπου το αβγό άνοιξε στα δύο κι από μέσα του κύληραν όλα τα παιδιά της Ευρυνόμης, ό,τι υπάρχει στον κόσμο: ο ήλιος και η σελήνη, τα αστέρια και οι πλανήτες, η γη με τα βουνά, τα ποτάμια, τα δέντρα, τα ζωντανά πλάσματα. Το θεϊκό ζευγάρι έστησε το σπιτικό του στον Όλυμπο, αλλά δεν έμεινε για πολύ μαζί! Ο Οφίων περηφανεύτηκε ότι αυτός ήταν ο δημιουργός του Σύμπαντος.

Η Ευρυνόμη θύμωσε και τον πέταξε στα βάθη της γης κι αποφάσισε να ορίζει τον κόσμο μόνη της. Γέννησε θεϊκά παιδιά, αγόρια και κορίτσια, τους Τιτάνες και τις Τιτανίδες, και τους ανέθεσε να φροντίζουν καθέναν από τους εφτά πλανήτες.

Η Θεία και ο Υπερίονας φρόντιζαν το παιδί τους, τον φωτοδότη Ήλιο. Η Φοίβη και ο Άτλαντας, που κατοικούσε

στην άκρη του κόσμου και κρατούσε στους ώμους του το στερέωμα, περιποιούνταν τη χλωμή Σελήνη.

Η Διώνη και ο Κρείος τον κόκκινο πλανήτη Ήρη. Η Μήτης, η μητέρα της Αθηνάς, και ο Κοίος ήταν υπεύθυνοι για τον μικρό Ερμή. Η Θέμις, η προσωποποίηση της Δικαιοσύνης, και ο Ευρυμέδοντας φρόντιζαν τον μεγάλο πλανήτη Δία. Η Τηθύς και ο Ωκεανός, ο πατέρας όλων των νερών, την κοντινή Αφροδίτη. Η Ρέα και ο Κρόνος τον πλανήτη Κρόνο και τα δαχτυλίδια του.

Η Σελήνη, κόρη της Φοίβης και του Άτλαντα, πάνω στο άρμα της που το οδηγεί ο Ερμῆς.

Κρόνος και Ρέα; Σίγουρα έχεις ακούσει κάποιον άλλο μύθο γι' αυτούς! Στην αρχαία ελληνική μυθολογία, οι περισσότεροι μύθοι είχαν πολλές παραλλαγές. Κάπου αλλού λοιπόν διηγούνταν ότι η μητέρα των πάντων ήταν η θεά Γη...